

i hvorvel jeg er enig i meget af, hvad det ærede Medlem for Ringløbing Amts 1ste Valgkreds (S. C. Christensen) sagde om det bedste Fiskeri og om de Betingelser, som ere nødvendige, for at Fiskeriet kan trives, saa er jeg dog ikke ganske enig hverken med ham eller den højtærede Minister med Hensyn til det store Havnespørgsmaal, idet der efter min Mening er flere Udveje, som kunne benyttes, og som navnlig ere af en saadan Bestaaffenhed, at det ikke strengt taget kan siges, at flere Havne ere absolut nødvendige. Man kan slaa ind paa tre Veje for at op-hjælpe Bestaaffiskeriet. Den første og den nemmeste er at forbedre de nu brugte Red-skaber og samtidig søge at tilvejebringe paa enkelte Steder af Kysten saa megen Væ, at der kan blive nogenlunde smukt Vaade for Landingen, saaledes at Fare for Forlis og dermed følgende Fare for Livet kan i væ-sentlig Grad formindstes, og det tror jeg sikkert vil kunne gøres ved, at man gaar over fra de nu brugelige, ret klodsede, aabne Vaade til lette Dæksbaade. Jeg vil oplyse, at der ligger for mig Tegning og Beskrivelse af en saadan. For et Par Aar siden byggede en kyndig Vaadebygger, Hald i Li-sted, en lille Dæksbaad. Den er saa let bygget, at den ligesom aabne Vaade kan trækkes paa Land efter hver Tur. Jeg har henvendt mig til de 3 Fiskere, der eje denne Baad, det er ovre ved Hansholm, saa vel som til kyndige Folk, som bevidne Rigtigheden af deres Udsagn, og de udtale sig paa den mest rosende, ja næsten begejstrede Maade om Vaadens Egenstaber, skønt den har været haardt prøvet. Den afviger ikke i væsentlig Grad i Størrelse fra de nu brugte største aabne Vaade paa Vestkysten, er ikke kyndelig tungere og har som enhver Dæksbaad det fremfor den aabne Baad, at den ikke fyldes med Vand af en-hver Sø — jeg skal ikke komme videre ind i Detaillerne, men jeg vil henstille, at der muligvis her er et Punkt, som der kunde være særlig Grund til at undergive en Undersøgelse, saa vel hvad angaar Baad-konstruktionen som Tilvejebringelsen af enkelte Forsøgsmøler, hvor saadanne kunne anbringes nogenlunde parallelt med Kysten, inden man gør Forsøg med Hensyn til Fiskerihavne, der, som den ærede Minister sagde, let kunde løbe op til 10—15 Mill. Den anden Vej, man kan gaa, er at gaa til større søgaaende Dæksbaade, Ruttere, af den Bestaaffenhed, hvoraf vi have anskaffet mange; det er flere ærede Medlemmer be- kendt, at man baade i Frederikshavn og Esbjerg har en hel lille Flaade af saadanne søgaaende Baade, smaa Dæksbaade, der selv-

følgelig er langt at foretrække for de gamle aabne Vaade, men som dog kræve en Havn. Fiskeri med den Slags Baade kan ikke ske paa rational Maade, medmindre der tilveje-bringes, foruden Frederikshavn og Esbjerg Havne, en eller flere Indløb til Fjordene, hvad enten det bliver et Indløb til Ring-løbing Fjord eller muligvis Indløbet til Limfjorden ved Thyborøn kan træde i Ste-det for en Havn, ellers vil denne Fiskemaade være lidet lukrativ og vil ikke kunne trives. — Saa er der den 3dje Udvej, som blev nævnt af den højtærede Minister, Havfiskeriet, og som det ærede Medlem for Ringløbing Amts 1ste Valgkreds talte om, efter engelsk Mønster. Jeg er enig med det ærede Med-lem i, at den Udvikling, som Grimsby har taget, er forbausende, og jeg erkender, at kunde vi gøre noget lignende, burde vi be-gynde derpaa hellere i Dag end i Morgen; men det ærede Medlem er vist ogsaa enig med mig i, at England har adskillige Be-tingelser, som vi ikke have, navnlig stort Marked og stor Kapitalstyrke; men vil Fiskerbefolkningen være villig til at gaa over til samme Fiskemetode, som England og flere andre søførende Nationer benytte, saa vil det ikke være af afgørende Betydning, om vi saa flere Havne end dem, vi allerede have. Jeg vil henlede den ærede Ministers Opmærksomhed paa, at for Storffiskeriet er det ikke absolut nødvendigt at bygge flere Havne, dertil have vi i Virkeligheden Havne nok. Naar man vil drive Storffiskeriet, saa maa man nemlig ligesom England, Holland og Frankrig holde en dertil egnet Fiske-flaade i rum Sø. Den højtærede Minister ved jo, at disse Landes Fiskeflaader bestaa af store, søgaaende Ruttere, der have en Størrelse paa 80—100 Registertons, som ligge i Uger, ja i Maaneder i store Flaader ude i Nordøen ved Doggersbanken, ud for Horns Rev, eller de Steder, hvor de store Fiskestimer staa, og som blive provianterede fra hurtigsejende Dampere fra Havne i England, Frankrig eller Holland, som løbe ud til Flaaden og forsyner den med Provi-ant og tage Fangsten i Vand, medens Rutterne ligge ude paa Fangst 8—10 Uger, selv i det haardeste Vejr, uden at søge Havn. Det samme kunde vi jo gøre, naar vi vilde gaa ind paa den Fiskemetode, men det vil vist knibe at saa vore brave Fiskere ind paa denne Metode. (Udbrud: Der skal Havne til at rumme Fiskefartøjerne). Vi have jo Frederikshavn, som kan rumme mange Baade og Esbjerg rummer ogsaa mange Baade, og vi kunne rimeligvis indrette passende Plads indenfor Thyborønkanal, saaledes at den kunde tjene som Havn. Men det er kun det, jeg